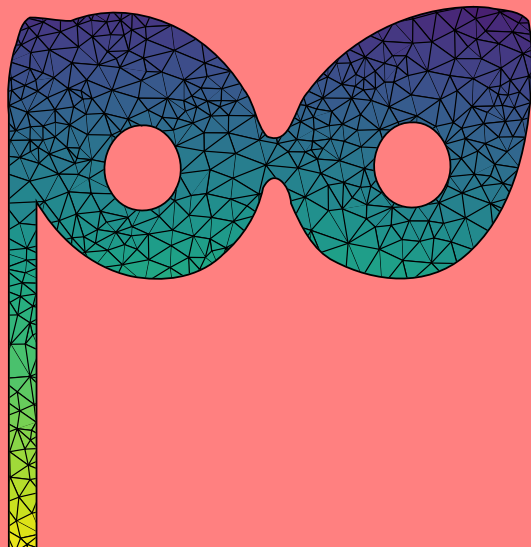

Divadelní rozehrávky 2, ročník 2021

Pavel Stříž

Směrem k autorovi...

Hezký den, pokud to uznáte za vhodné, případně že si to zasloužím, můžete mě podpořit přímo jistou (symbolickou) částkou. Bankovní účet je v tiráži. Pomůže to v mé autorské tvorbě a velmi mne to potěší.

Potěší i zpětná vazba. Co se líbilo či nelíbilo, zaslané objevené chyby či překlepy ap. Pohledníci, dopis či e-mail uvítám. Poštovní adresa nakladatele je zmíněna na webovém serveru, e-mail na nakladatele i na mě jsou zmíněny v tiráži. Jsem divadelník, potěší mne tedy i zpráva, že jste se do toho či onoho textu směle vrhli, fotky z případných zkoušek, záznam z představení a tak. Dle možností mohu dorazit osobně, na dálku poradit či vysvětlit napsaný text, pokud mi to paměť dovolí.

Už dále nebudu zdržovat, zde je kniha divadelních rozehrávek, v běžné řeči známé jako jednoaktovky!

Pavel Stríž, autor

Nakladatelství Martin Stríž

www.striz.cz

ISBN 978-80-88425-00-7

Obsah

0. Předmluva autora	4
1. Doktor a jeho pacient	5
2. Dvakrát za F versus filozofující fyzik	8
3. Hledač pokladů	13
4. Kontyš	19
5. Múza odvedle	22
6. Pes a jeho sluha	27
7. Sběrač	30
8. Sběrnák	34
9. Sousedka	38
10. Svůdkyně	43

0. Předmluva autora

Vážené čtenářky, vážení čtenáři!

V roce 2016 jsem začal psát divadelní jednoaktovky, v roce 2021 jsem v tomto psaní pokračoval jako prokrastinace k odborné knize o bioinformatice. Cíl je mít v zásobě texty pro rozehrání hereckého souboru, kdyby na to došlo. A hlavně píším jen tak, abych si odpočinul a vypnul mozek od jiné duševní a tvůrčí práce.

Několik málo nápadů je do roku 2016, zbytek je již z roku 2021.

Tímto Vám předkládám druhou knížečku mých divadelních blbin, střípků a traskavin. Jako v první knížečce z roku 2016, ani zde nečekejte zázraky, spíš takový divadelní relax a osvěžení.

Místy mám pocit, že některé pasáže přijdou humorné jen mně, nu, to musíte posoudit sami.

Ze zajímavostí píším, jak vznikl název „Divadelní rozehrávky“. Já si v roce 2016 u textů do scénických poznámek označil: Jednoaktovka na herecké rozehrání se. Přišlo mi, že se tato větička zbytečně opakuje na začátku každé hry. To nastalo v momentě, kdy jsem z jednotlivých textů začal zvažovat knížečku. Tak mě napadlo to dát nějak do názvu knihy, neb se tato informace opakovala v každé hře, měl jsem tuto větu dokonce zapsanou v šabloně. Zkusil jsem ze slovesa rozehrání vytvořit podstatné jméno rozehrávky. A připsal jsem přídatné jméno divadelní, aby nešlo o rozehrání se v nějakém fyzickém sportu typu stolní tenis, kdy trenér dá pokyn svým svěřencům: Rozehrejte se dle části... knihy...!

I zde platí, že se jedná jen o divadlo, a i když papír utáhne vše, neplatí to pro divadelní jeviště. Jsem si toho vědom, ale stejně s tím nic nenadělám. Se sprostými výrazy jsem se začal krotit, ale někdy to nejde s ohledem na postavu. U případné příští knížečky to snad bude zase o něco lepší.

Pavel Stríž

Na Den upálení mistra Jana Husa, 6. července 2021, Ždánice

1. Doktor a jeho pacient

- 1 {U obvodního lékaře. Nesmělé klepání.}
- 2 **Doktor:** Pojďte dál.
- 3 {Klepání pokračuje.}
- 4 **Doktor:** Jen směle do toho. Za kliku směrem dolů a tlačit dovnitř. – No vidíte, že to jde.
- 5 **Pacient:** Já... Já...
- 6 **Doktor:** Ano, vás si pamatuji. Pojďte dál.
- 7 **Pacient:** ... bych potřeboval vyšetřit.
- 8 **Doktor:** Jistě. Trápí vás něco?
- 9 **Pacient:** Nevím, asi ne. Ale kvůli tomu tady nejsem.
- 10 **Doktor:** Posadte se. Uděláme preventivní prohlídku.
- 11 **Pacient:** To nebude třeba, pane doktore, já jen potřebuji razítko a mohu jít.
- 12 **Doktor:** Oh, vy vtipálku. Prvně vás musím prohlédnout.
- 13 **Pacient:** Ne, to nebude třeba, já se obávám, že jsem zdravý.
- 14 **Doktor:** Něco najdeme. – Udělejte á. – Zhluboka se nadýchnout a nedýchat. – A můžete dýchat.
- 15 **Pacient:** V to doufám, protože potřebuji neschopenku, já se do práce už nevrátím.
- 16 **Doktor:** Samozřejmě. Víte co? Lehněte si, já si vás ještě prohlídnu.
- 17 **Pacient:** Tady je ten formulář.
- 18 **Doktor:** Jistě, jistě.
- 19 **Pacient:** Ne, opravdu, tam mě mají všichni rádi, já je všechny nesnáším. Oni jsou na mě hodní, já bych je nejradši všechny zapálil. Ženské znásilnil. A chlapy taky.
- 20 **Doktor:** Ale jinak vypadáte normálně.
- 21 **Pacient:** No právě. Já jim to u pohovoru říkal, ale oni ne, vy se nám výborně budete hodit jako programátor.
- 22 **Doktor:** Moč, krev jsme brali minule?

- 23 **Pacient:** Brali.
- 24 **Doktor:** Vše bylo v pořádku? Hmm, bylo.
- 25 **Pacient:** Pane doktore, takto to dál nejde. Já nemůžu být pořádkem zdravý. Já musím být doma a léčit se.
- 26 **Doktor:** No, no, snad nebude tak zle.
- 27 **Pacient:** Já mám chuť rozkrájet sousedovic domácí mazlíčky. Hezky pomalu, pak si je uvařit a pak je hezky spapám.
- 28 **Doktor:** Tak se mi tak zdá, že vám chybí nějaký pořádný adrenalinový sport, anebo ženská.
- 29 **Pacient:** Tu už jsem snědl – loni o Vánocích.
- 30 **Doktor:** I vy vtipálku. Jen jestli vy mi tu tak trochu nelžete.
- 31 **Pacient:** To bych si nikdy nedovolil, pane doktore. Ale potřeboval bych ten váš podpis.
- 32 **Doktor:** Nu, tady nic nezmůžu, jste zdravý jako řípa.
- 33 **Pacient:** Nedá se s tím něco dělat? Víte, jako člověk člověku, pomoci mi v nouzi.
- 34 **Doktor:** Je mi líto.
- 35 **Pacient:** Dobře, pane doktore. *{Odchází a vrací se s nožem v ruce.}* Ale mohl bych se pořádně rozřezat, to by možná pomohlo.
- 36 **Doktor:** Tak to prr, mladý pane. Mazejte do práce, nebo vám nakopu tu vaši ctěnou prdel.
- 37 **Pacient:** Tak dobře, pane doktore. *{Odchází a vrací se.}* Pane doktore, něco s tím udělejte, já už dál nemůžu, já mezi lidi už nechci. Já bych je nejradši všechny zapálil, zalil hezky benzínem, ať jim je hezky teplo. A jejich zbytky hezky zalil betonem. Nebo bych je hezky máčel v kyselině. To by byla švanda.
- 38 **Doktor:** Vypadněte, nebo na vás zavolám ochranku. Anebo ještě hůř, zavolám na vás záchranku a oni si vás skutečně odvezou do Kroměříže.
- 39 **Pacient:** Jako kdybych tady nikdy nebyl, pane doktore. *{Odchází a vrací se s pláčem.}* Pane doktoréé, nenechávejte mě

- v tom. Zachraňte mě, dejte mi sem razítko, že jsem neschopný, a bude to a dám pokoj, na mou duši.
- 40 **Doktor:** Nechte mě na pokoji, magore jeden. Říkám vám, že jste zdravý a že vám nemůžu pomoci.
- 41 **Pacient:** Smilujte se, napište mi nějaký paragraf, na to nějaký prášky a bude to. A už o mně nikdy neuslyšíte. Já už u těch počítačů nechci sedět.
- 42 **Doktor:** Že já se chci dát na medicínu. – Ven, nebo se vážně naseru a prohodím vás oknem.
- 43 **Pacient:** Nějaké ty bílé, ale žluté byly taky dobré.
- 44 **Doktor:** Vy simulante jeden, táhněte mi z očí, nebo se neznám.
- 45 **Pacient:** Samozřejmě, pane doktore. *{Odejde a vrací se v klidu. Obleče si lékařský plášť a mění si s doktorem místo.}*
- 46 **Doktor:** Tak to je síla, táto!
- 47 **Pacient:** Ti to říkám, synku, takové magory tu mám obden. Nic s tím nenaděláš.
- 48 **Doktor:** Ty jo, to abych tu medicínu ani nešel studovat.
- 49 **Pacient:** Vždyť ti to říkám, je to strašné a děsivé řemeslo.
- 50 **Doktor:** A jak se má máma?
- 51 **Pacient:** Máma se drží, jen zuby ji zlobí. – Vidím, pohubnul si. Maturita na krku, na dej si koláčky, ty tu mám od pacientů. Nebo dáš si salám, špekáčky a panáčka? Jsem tu skvěle zásoben. Máma nemusí taky všechno vědět...
- 52 **Doktor:** Tak neměl bych, ještě nejsem ten dospělák...
- 53 *{Dají si po štamprdlí a zakusují dobrotami.}*

2. Dvakrát za F versus filozofující fyzik

- 1 *{Inspirováno a věnováno Petanovi. – Dva jakože studující se setkávají jakože u piva.}*
- 2 **Petan:** Tak jsem tady.
- 3 **Dušan:** No nazdar, kde jsi?
- 4 **Petan:** To je zas uvítání. Co je? Co se stalo?
- 5 **Dušan:** Ále, zase mě vyhodili!
- 6 **Petan:** Ze školy?
- 7 **Dušan:** Kdepak, to až v pondělí, ale ze zkoušek, obojí za F.
- 8 **Petan:** Jak obojí? Však jsi šel na makrokouli, ne?
- 9 **Dušan:** Z té mě už dávno vyhodili, teď jsem byl na filozofii a fyzice.
- 10 **Petan:** Blbče, já ti říkám furt, že nemáš studovat dvě vysoké.
- 11 **Dušan:** To je dvouoborové studium, jedna vysoká.
- 12 **Petan:** Nekecej, máš se na vysokou vysrat a je to. Četl jsi mé poznámky?
- 13 **Dušan:** Četl.
- 14 **Petan:** A co na to říkáš, není to bezvadné? Takto jsem vyřešil ten zahnutý časoprostor. Nedávalo mi to smysl, ale jak je u každé dimenze, x, y, z a čas jedna stínová dimenze, tak to celé dává smysl. Mě ten čas tam pořád sral, ale už to funguje.
- 15 **Dušan:** Takže máš systém o šestnácti dimenzích...
- 16 **Petan:** Ne. Jak jsi na to přišel? O patnácti, dimenze nula až patnáct, nemáš furt sedět u těch programovacích jazyků, které začínají číslování od jedničky. Ale někdy i méně, až klidně dvanáct. Ono se to tam tak nějak zredukuje. Matematicky máš XYZ a každá dimenze má svůj čas. 3 krát 4 mínus 3 dimenze společné plus 4, které mají vlastní čas. Ale to jen mezi námi, zatím to nikde nešířím, mělo by to vycházet, ale víš jak, někdy to není přesné. Jsem stále amatér, to víš.
- 17 *{Na jakože servírku v pozadí.}*
- 18 **Dušan:** Aha. Já si dám ještě jedno pivo.

- 19 **Peťan:** Mně jedno taky a velkého ruma. Dnes tu slavím.
- 20 **Dušan:** A neřešil jsi tu historickou záhadu, jestli Němci měli nebo neměli germániové polovodiče před těmi křemíkovými?
- 21 **Peťan:** Neměli, to už jsem vyřešil. Sice si tím stále nejsem jistý, ale spíš neměli.
- 22 **Dušan:** A tu velkou konjunkci planet jsi už vyřešil?
- 23 **Peťan:** Netlač na mě, to ještě řeším, teď jsem začal studovat medinu, jsou tam pěkné baby. Jako ty viry, které učí imunitní systém tvorbě protilátek, to musím vyřešit. A ty rakovinné buňky, ty jsou tak fascinující, téměř nesmrtelné a nezníčitelné. Až na ty debilní lasery. Ty lasery mi v tom dělají bordel.
- 24 **Dušan:** No počkej a ten rozkres tvého nového dalekohledu jsi vzal? Ty vole, já vyletím ze školy a o takové objevy přijdu.
- 25 **Peťan:** Nesor mě, to už jsem dávno poslal na Akademii věd a nikdo mi na to neodpověděl, asi tomu nerozuměli.
- 26 **Dušan:** Nedivím se.
- 27 **Peťan:** Včera jsem si to měřil znovu. Mé oko dokáže rozlišit víc než 1000 barev, ale pak jsem usnul, tak musím večer začít znovu.
- 28 **Dušan:** No počkej, já myslel, že po večerech řešíš ten náklon Měsíce.
- 29 **Peťan:** To už jsem dávno vyřešil, jak nejsi na rovníku, tak to nemá smysl řešit.
- 30 **Dušan:** Aha. To dává smysl.
- 31 **Peťan:** Viděl jsem to tvé video o Teslovi. On asi fakt byl přeceňovaný jako technik. Vědec nebyl vůbec a technik mizerný. Dávám ti za pravdu.
- 32 **Dušan:** Vidiš, to jsem řekl u zkoušky z fyziky a letěl jsem.
- 33 **Peťan:** Jsou tam samí blbci na těch vysokých. Nevyřešili ještě ani turbulenci vzletu letadel a dělají ramena na chudáky práčky. Je mi tě líto.
- 34 **Dušan:** Že jo?

- 35 **Peťan:** Já jsem obyčejný soustružník, teď dělám na dopravnících a jak se mnou někdo nehovoří ve 3D, tak se s ním ani nebavím. Jedině ve 3D. – Dám si ještě jedno pifko.
- 36 **Dušan:** Ať tě zas netáhnou na pokoj. Místní by ti dali.
- 37 **Peťan:** Tam je tak málo alkoholu, že mně to nemůže nic udělat. Já se řídím Galileem, že se Země musí točit.
- 38 **Dušan:** Jo, to jsem řekl ve filozofii a už jsem taky letěl. Nevím, co všichni proti němu mají.
- 39 **Peťan:** Udělal jsem ženě mixér, dal jsem tam 3kW motor a má ze všeho rovnou protlak. Omylem tam dala příbory, nu, skončily v kečupu. Alespoň má ríz s ocelovou příchutí, té kvalitní, nerezové. Tomu říkám rotace.
- 40 **Dušan:** Vy jste rodinka.
- 41 **Peťan:** Ale kulové. Žena občas sice překvapí, třeba tím výpočtem letu asteroidů, ale kluk tomu všemu furt nerozumí.
- 42 **Dušan:** Čemu ten tvůj génius nerozumí?
- 43 **Peťan:** Vysvětloval jsem mu šestnástkovou soustavu a on na to nic.
- 44 **Dušan:** Ty jo, to je divné.
- 45 **Peťan:** Příroda to má jasně spočítané, seřazené. Všude jsou fraktály a symetrie, geometrie je základ a vše se systematicky otáčí ve spirálách. Jen ten můj hňup tomu ani za Boha nerozumí. – Jestli si jako myslí, že mu předám rodinné klenoty a rodinná moudra jen tak, tak ať na to rychle zapomene.
- 46 **Dušan:** To už myslíš na svou smrt?
- 47 **Peťan:** Ale hovno. Jen mě sere, že už má čtyři roky a nedá se s ním normálně mluvit. Vysvětloval jsem mu funkci alternátoru, a on nic. Dvojný a trojný integrály: nic. Rekurzivní funkce: nic. Jako takto to dál nejde.
- 48 **Dušan:** Neuvěřitelné. No, hele, já dám ještě jedno. Letím ze školy, tak to musím zapít.
- 49 **Peťan:** Na školu ser, pojd' k nám do firmy. Tam můžeš posrat cokoliv a šéfovi je to stejně jedno. Ten žije na úplně jiné planetě než my dva dohromady.

- 50 **Dušan:** Jako na Marsu?
- 51 **Peťan:** Tam se furt chystá, ale on je snílek. Nás k té stavbě kosmické lodi nepustil. Ať si to dělá sám, kretén.
- 52 **Dušan:** Přesně! Nebudeme se ponížovat!
- 53 **Peťan:** Přesně! Einstein měl pravdu, když sepsal ty své gravitační rovnice. Ale stejně v nich má chybu. Vesmír, co? Vesmír není neměnný! Snad jedině ta temná hmota s energií to dokáže vysvětlit. Nevím, nezdá se mi to. 96 % je hodně, ale je to dost? Neštymuje mi to.
- 54 **Dušan:** Byl to hňup a z fyziky taky vyletěl.
- 55 **Peťan:** Nedivím se, o kvantové fyzice nevěděl nic! Předpovídal jsem zemětřesení, a kdybych se držel Einsteina, tak mi to nikdy nevyjde.
- 56 **Dušan:** To ani ze srandy.
- 57 **Peťan:** Vzal jsem o víkendu kluka na střelnici. Pobral jsem ten svůj nový kompresor a trochu jsem tu svou zbraň ohulil. I zbrojmistr čuměl.
- 58 **Dušan:** A nevyhodili vás?
- 59 **Peťan:** Ne. – Vlastně ano, ale až poté, co jsem jim tam prostřelil pár stromů. Prý to jejich velitel nerozdýchá.
- 60 **Dušan:** A vyřešil jsi ten elektrický oblouk? Jak ti to furt nechodilo?
- 61 **Peťan:** Ještě ne, nespěchej na mě! Řešil jsem krouťák na nové akuně. Zdálo se mi to takové slabé, tak jsem to ohulil. Mám z akuny flexu. A z flexy jsem si udělal vrtulník.
- 62 *{V pozadí: Pánové, máme zavíračku.}*
- 63 **Dušan:** Ty, a jak to vidíš? Kdy tě pustí?
- 64 **Peťan:** Kam bych chodil? Vaří mi tu, žena s klukem mě tu nesorou. Elektřinu tu mají, občas jim to vyzkratuji, já jsem tu spokojený. Že jo, Bětulko?
- 65 **Dušan:** Tak se drž! Já jdu na studijní vrátit Index, nemá to tam smysl.
- 66 **Peťan:** A neboj se jich. Když tě budou srát, tak jim řekni, že jim dáš lineár a ať si jej strčí do piči, že to ještě nezažily.

- A jestli chceš, dostal jsem ze stadionu nějaké reflektory. Desetikilowatty. Tím zapálíš barák i na kilometr.
- 67 **Dušan:** Radši ne, ale díky. Zkoušel jsem ten tvůj klakson a ještě teď sousedi nahání dobytek.
- 68 **Peťan:** Jó, jó, to byly časy, ten se mi povedl. Jo a ze snu jsem si zapsal novou číselnou řadu: 2 9 5 13 –1 17 17 8 3. Tu jsem zatím nevyřešil.
- 69 **Dušan:** A opsal sis ji dobře?
- 70 **Peťan:** Na beton! I ty dvě 17 tam tak byly. Moje sny nelžou.
- 71 **Dušan:** Buď tu na ně hodný.
- 72 **Peťan:** Vrchní sestra má přístup do sklepů. Tam mají třífázi. Začíná se mi tu líbit. Udělal jsem si holicí strojek, že mi chlupy bere i s kůží. Docela švanda, když mi kůží pak šijí zpět.
- 73 **Dušan:** Toho jsem se obával. Opatruj se.
- 74 **Peťan:** A ty už nezalívej transformátory vodou. Pusť do toho 5 kV jako každý normální elektrikář. Udělej tam pořádný tornádo z toho!
- 75 **Dušan:** Zdar!
- 76 **Peťan:** Ahoj.
- 77 *{V pozadí: Prášky jste si vzal?}*
- 78 **Peťan:** Ano, dnes už potřetí.
- 79 *{V pozadí: Přijďte za mnou na sesternu, já vám je zas vypumpuji ven.}*
- 80 **Peťan:** Á, bude pumpička! Navrhl jsem jim tam místo té dětské hračky pŭlampérovky na 12 voltů stejnosměrných na dospěláckou verzi desetiampérovou na 230 voltů střídaných, dá to 360 litrů za hodinu, trochu jsem jim to naddimenzoval, to bude dneska jináč čvachtat. Hovna a možná i střeva budou na sesterně sbírat ještě další den. A z oken to budou stírat ještě příští týden. – Už letím, drahá. –

3. Hledač pokladů

- 1 *{Inspirováno a věnováno Martinovi. – Martas, osoba s hledačem kovou, a vystrašená osoba doprovázející ho, Běda.}*
- 2 **Běda:** Martas, tadyma jsme už šli. Pojdme jinam.
- 3 **Martas:** Nešli. Mám to v hlavě. Těším se na první dnešní signál.
- 4 **Běda:** Tak dobře. – Ale tadyma jsme už určitě šli.
- 5 **Martas:** Šli, ale ne dneska. Předtím jsme šli hor...
- 6 **Běda:** Horizontálně.
- 7 **Martas:** Jo, a teď jdeme ver...
- 8 **Běda:** Vertikálně.
- 9 **Martas:** Jo.
- 10 **Běda:** Tak jo, ale stejně jsme to tu už šli. Protože kdyby ne, tak to zavání tím, že jsme se ztratili.
- 11 **Martas:** Radši to pročešu ještě jednou, nikdy jsem tu nic nenašel, proto tu asi něco bude.
- 12 **Běda:** To mi moc smysl nedává. – Že tě to baví. Tohle mě nikdy nechytlo.
- 13 **Martas:** Chceš si chvíli zahledat?
- 14 **Běda:** Ani ne, zůstanu si u karet na mobilu, to mi přijde užitečnější. *{Pípání.}* To zas bude...
- 15 **Martas:** *{Kope a jede jako krtek.}* To je hluboko, je to velký, to bude asi plechovka, anebo velká mince, nějaký groš. *{Hledá a detektorem upřesňuje.}*
- 16 **Běda:** No, tak co? Já odsud nic nevidím.
- 17 **Martas:** Už to mám. Je to smetí, nábojnice, ten spodek.
- 18 **Běda:** Mně to přijde jako kus šrotu.
- 19 **Martas:** Nechám to tu, jdeme dál.
- 20 **Běda:** Nečistíš naše lesy? Říkal jsi, že je možná budeš čistit.
- 21 **Martas:** Někdo to tak dělá, já ne. *{Hledá detektorem dál. Za chvíli zas pípání.}* Kdybych tak měl alespoň dohledávačku. Nemám na ni, musím takto ručně. To je v zemi jen dva palce, to vypadá nadějně.

- 22 **Béďa:** Jo, tak na kovový kartáček na zuby.
- 23 **Martas:** To by mohla být mince, první republika, ty tak pípají.
- 24 **Béďa:** Mě z toho pípání brzy jebne.
- 25 **Martas:** Že ses pořádně neoblíkl. Na co vůbec ta výstražná vesta? Tady, uprostřed lesů? Tady to není takový adrenalin jako na poli, ale pole jsou zasetá, ty lesy jsou stejně asi nejlepší. Nebo pole?
- 26 **Béďa:** Aby mě bylo pořádně vidět.
- 27 **Martas:** Tady stejně nikdo nikdy nechodí.
- 28 **Béďa:** Vyběhne nějaký nadržžený myslivec, a aby nezačal hned pálit do živého.
- 29 **Martas:** Myslivci vymřeli, nikdy jsem tu žádného nepotkal.
- 30 **Béďa:** Anebo vyběhne nějaká nahatá sličná slečna a ona na mne: To jsem se lekla. A já na ni: No vidíte a právě proto mám ochranu, abych byl vidět, a jakou máte vy? Ta se lekne, že žádnou nemá a začne se oblékat.
- 31 **Martas:** Vole! Tak nic, smetí. Zakopu to zpět.
- 32 **Béďa:** Tak mi to chvíli pužč, já to zkusím. *{Nemotorně. Češe vzduch a pak i zem.}*
- 33 **Martas:** No vidíš, bude z tebe hledač. Takto češ: doleva a doprava. Stačí jednou rukou. Pomaleji.
- 34 **Béďa:** A mohu se teď natočit doleva?
- 35 **Martas:** Můžeš.
- 36 **Béďa:** A doprava?
- 37 **Martas:** Můžeš.
- 38 **Béďa:** Ted to píplo.
- 39 **Martas:** Jo, narazil jsi do větvi. Radši mi to dej, ať mi detík nezničíš, já ti ukáži, jak se to dělá. *{Hledá na tom samém místě. Pípa to.}*
- 40 **Béďa:** Sám to vidíš.
- 41 **Martas:** Něco tu asi fakt bude, ale mně to pípá jinak.

- 42 **Béďa:** To беру za samozřejmost. Já bych nenašel ani brok, natož aby tu byl zakopaný třeba funkční počítač, multimetr či reprobodny, to ne.
- 43 **Martás:** Ty si hledáš elektro, já zas to své.
- 44 **Béďa:** K čemu je to vůbec dobré?
- 45 **Martás:** Dělán si sbírku, ta ti zůstane na celý život. Elektro ti za pár let zkape.
- 46 **Béďa:** Jo, a pak člověk umře a bylo to vše k ničemu. To tvé i mé hledání.
- 47 **Martás:** Někdo to dá do muzea...
- 48 **Béďa:** Ještě, že nebydlíš v Egyptě. Tam toho musí být na posrání. Tuna všeho.
- 49 **Martás:** Tam je vše zakázané, jako v Rumunsku, tam za to lidi chodí do vězení. Musel bys chodit akorát tak po plážích a hledat řetízky a hodinky. A to by mě asi nebavilo.
- 50 **Béďa:** Kdyby ty hodinky byly chytré, to by asi šlo.
- 51 **Martás:** Chodí tam ve dvou i více lidech. Jeden detekuje a dává vlaječky, další kopou.
- 52 **Béďa:** To je jak hledači min, mám takovou hru v Linuxu.
- 53 **Martás:** Tohle je větší adrenalin.
- 54 **Béďa:** Tak je tam nějaké smetí?
- 55 **Martás:** Hrej si ty své karty. Vyhráváš alespoň?
- 56 **Béďa:** Mám nejjednodušší úroveň, občas i jo. Není nad Spidera s jednou barvou. Ale koukám, dochází mi baterie, asi jsem si zapomněl nabít mobil. Anebo je taková zima, že bateriové články jdou do kytek.
- 57 **Martás:** Asi už to mám. *{Jede jak krtek.}*
- 58 **Béďa:** Jdu po cestičce dál nahoru.
- 59 **Martás:** Tady jsou akorát kořeny. Já se k tomu ale dostanu.
- 60 **Béďa:** To zas bude kus postroje na koňský povoz či kus traktoru. Ostatně jako minulý týden, je to s tím tvým hledáním pořád dokola.
- 61 **Martás:** *{Dostává infarkt.}* To je, to je...

- 62 **Béďa:** {*Čumí do mobilu.*} Je to fakt, dám si dvě barvy, střední obtížnost, ať nežeru.
- 63 **Martás:** ... stříbro, dvě – spojené – mince. – To je...
- 64 **Béďa:** To zas budou komunistické hliníkové halíře.
- 65 **Martás:** To je depot! To je 19. století, 1868, Franz Josef asi. GY.F, to bude razírna. Tu neznám. – Už jsem si vzpomněl, to bude Karlovský Bělehrad, je to František Josef I., 10krajczár. No to je úlet. – To druhé bude asi 17. století, nepřčtu to, nemám tu čistící sadu. Nasliním to. Neměl bych, ale musím vědět hned, co to je. – To je, to je Ferdinand II., 3kreuzer, to je úlet. Rok ražby 1631. A má to díry, dokonce tři. Použit na spojení mincí je had. To je úlet. – Nemůžu to rozdýchat. To je poklad! Dnešní mince necháš chvíli venku a nepoznáš, co to je, ale tohle vydrží věčnost. Koukej!
- 66 **Béďa:** Kecáš. Hele, jdu dál, tady uprostřed lesů stejně nic nebude.
- 67 **Martás:** Pojd sem. To musíš vidět. To musím zdokumentovat. Já to nemůžu rozdýchat. To jsem nikdy neviděl. To nikdo nemá, jenom já. Nikomu o tom nesmíš říct.
- 68 **Béďa:** Pro mě za mě. Koho by to zajímalo?
- 69 **Martás:** Ale nafotím to ostře v detailu, makro na mobilu už nemám. A dám to do skupiny *Superhledači*, a do skupiny *Hledáme nonstop*, a do skupiny *Našel jsem Ráj!*, a do skupiny... Tu jednu jsem zapomněl, ale já si na ni večer vzpomenu.
- 70 **Béďa:** Ano, to pak nebude vědět nikdo.
- 71 **Martás:** Budeš si toto místo pamatovat, trefíme sem? Musím to tu pročesat pořádně.
- 72 **Béďa:** No jasně, nahodím GPS, anebo si budu pamatovat tady to uskupení stromů. Tvoří takovou hezkou konstelaci jako hvězdy. A až budu mít drona, ten se proletí a tu konstelaci stromů najde. Pohodovka! Mám to vymyšlené.
- 73 **Martás:** To je takový úlet. Strašná výhra. Jako kdybys ty našel kontejner plný funkčních flex.
- 74 **Béďa:** Ukaž, to je astronomický objev nevyčísitelné hodnoty!

- 75 **Martas:** Technicky jsi to našel ty, ale tobě to nějak blbě pípalo, tak se to nepočítá.
- 76 **Béďa:** Však já vím, já bych nenašel ani pár bot. – Nic mi to neříká.
- 77 **Martas:** To musíme nafotit. Co nejpodrobněji zdokumentovat. A musíme tomu udělat umělecké pozadí. Tady z těch větví a listů. Pomůžeš mi to přidržovat!
- 78 **Béďa:** Je to takové jakési malé, lehké, ty plíšky jsou takové hubené.
- 79 **Martas:** Dej to sem, nebo mě z tebe trefí.
- 80 **Béďa:** Já bych to smetí zakopal zpět.
- 81 **Martas:** To je takový vůl. To budu dlouho rozdýchávat. No nic, musím si dát vítězný doutníček. Vítězného panáčka si dám až doma.
- 82 **Béďa:** Ale stoupni si doleva, ať to na mě nefoukáš.
- 83 **Martas:** Takový nález jsem ještě neměl. To je den!
- 84 **Béďa:** To je, bude pršet. Zmokne mi akorát mobil a to je konečná.
- 85 **Martas:** Necítím se úplně dobře.
- 86 **Béďa:** Ty vole, co je? Zavolejte někdo záchranku. *{Snaží se neodborně o ožívování.}*
- 87 **Martas:** Tolik štěstí jsem nikdy neměl.
- 88 **Béďa:** Ty vole, ty vole. Dýchej, dýchej. No. *{Propleskává ho.}* Ožívovat líbáním tě tu nehodlám. Ty vole, vstávej.
- 89 **Martas:** Stal se zázrak. Dvě mince, takto spojené. To nikdo, nikdy neviděl. Jen já.
- 90 **Béďa:** Jestli mi tu klekneš, tak mě tvá máma zabije. Tvůj brácha hned po tom. A tvá ségra hned po nich.
- 91 **Martas:** Už je to asi lepší... *{Odchází.}*
- 92 **Béďa:** Vystrašils mě k smrti. Málem tě to smetí složilo, kama ráde!

- 93 **Martas:** Už jsem dobrej, asi. Musím to tu celé pročesat, milimetr po milimetru. Nakoupím ti tisícovku těch tvých dronů a prolítáme to tu.
- 94 **Béda:** Dobře, dobře, jasně, jasně, hlavně mi tu už nekolabuj. – Člověk si tu uprostřed lesů v klidu hraje karty, a pak, z ničeho nic, skoro smrták. – Dáme ti ty mince do hrobu, neboj.
- 95 **Martas:** Ano, prosím, dejte. S takovým pokladem na hrudi umřu rád!
- 96 **Béda:** Vole! Ty jsi takový kůň...

4. Kontyš

- 1 *{Někdo z kufru auta vyhazuje bordel do kontejnerů. Odjíždí. Ze stran přichází dva sousedi. Jeden s batohem, druhý s dvoukolákem. První jde hledat, druhý těsně za ním. Druhý rozsvítí čelovku.}*
- 2 **První:** Doprdele, to jsem se lekl.
- 3 **Druhý:** Promiňte, já myslel, že tu nikdo není. Čekal jsem, až ten Brňák vyloží poklady a bude tu na štourání klid. Jsem tu na zdravotní procházce.
- 4 **První:** Já se tu jen dívám, jestli je tu volné místo, abych mohl vyhodit ten svůj bordel. Já vždy zašmátrám a vím, nepotřebuji světlouku.
- 5 **Druhý:** Moment, moment. Neznáme se?
- 6 **První:** Sakra, Pepo, jsi to ty? Já jsem tě v té tmě nepoznal.
- 7 **Druhý:** Krucipísek, pane Nedomo, co vy tady?
- 8 **První:** Ty vole, co mi vykáš? Odjakživa Toník. Tak snad jsme si u elektrošrotu už potykali, ne?
- 9 **Druhý:** Jo vlastně, to jsme se poprali o Honzovu pumpu. Dodnes mi ve sklepe pěkně šlape. Ale to je let letoucích.
- 10 **První:** Nesor ty! No vidíš. Děláš ze mne akorát blbce, důchodce sklerotika. A jak si všechno pamatuje. Ale ať ti pumpa slouží, čert ji vem.
- 11 **Druhý:** Hele, mám tu nějaké smetí. Dívám se, že je tu docela dost volného místa, ale bude to těsné.
- 12 **První:** Kdepak, ten tvůj pytel tam nedostaneš. To budeš muset tady ty květináče vytáhnout. A možná i tyto boty.
- 13 **Druhý:** To si nemyslím, to tam nějak natlačím.
- 14 **První:** Nenatlačíš, věř mi, nejsem tu poprvé.
- 15 **Druhý:** Natlačím. *{Zkouší to tam natlačit. Nejde to. Vytahuje pytel zpět.}* Sakra, Toníku, měl jsi pravdu.
- 16 **První:** Hele, já ti pomůžu, Pepane. Tady ty sánky jsem si chtěl stejně vzít. Ne pro sebe, ale pro vnučku.
- 17 **Druhý:** Dobře, koukám, opravit to půjde.

- 18 **První:** Jasně, opravit jde všechno.
- 19 **Druhý:** A nechceš k tomu ještě něco, víš, ať je tam ještě rezerva.
- 20 **První:** Jasně. Beru tady ty obrazy.
- 21 **Druhý:** Tak jo, já si, s dovolením, vezmu tady ty sprosté časopisy.
- 22 **První:** Klidně. *{Prohlíží si obsah.}* Sakra, ta je má. Připomíná mi Bětušku. Pamatuješ na Bětulku?
- 23 **Druhý:** Pamatuju.
- 24 **První:** Ta nám všem dala.
- 25 **Druhý:** No mně tedy nedala, jen mě nafackovala a ať si jdu s okurkou a vejcamá sám.
- 26 **První:** To je mi tě líto. Já když si vzpomenu, jak ji ten mošt z bioodpadů stíkal po celém těle. Och, to byly časy. A jak potom všem voněla.
- 27 **Druhý:** Ale furt! Kdoví, kde skončila.
- 28 **První:** A to já zas vím. Je v Praze. Prý je to tam jiná liga. Lepší mikrovláknky, lepší motory, lepší oblečení, boty kam jen oko dohlédne.
- 29 **Druhý:** No jó, v Praze je blazé.
- 30 **První:** Dokonce mi psala, jestli nechci kusy auta, že se jim to tam všude válí. Půl traktora že tam i viděla.
- 31 **Druhý:** Bral jsi, ne?
- 32 **První:** Ale prdla jsi, co bych s tím na stará kolena dělal?
- 33 **Druhý:** Jezdil po zahradě, pane traktoristo.
- 34 **První:** Že ti jednu švihnu.
- 35 **Druhý:** No hele, nakonec se tam ten můj pytel hezky vleze.
- 36 **První:** Že jsem tak smělý, co vyhazuješ?
- 37 **Druhý:** Ale, vyklízel jsem konečně garáž. Musel jsem ji prodat, vetešnictví má odzvoněno.
- 38 **První:** Co to?
- 39 **Druhý:** Znovu jsem se oženil, a víš, Majka to nerada. A hádej se s ní pořád.

- 40 **První:** To znám. Já se přestěhoval do kotelny. Mám tam teplo a klid, mohu si tam rozebírat elektro celý den. Já nevím o ní, ona neví o mně. Klape nám to dobře.
- 41 **Druhý:** Hmm, kotelnu nemáme. Prý ať s tím táhnu na půdu a nedělám bordel. Tak jsem na půdě. Těch mých pár tun se tam vešlo, tak mi to může být jedno, kde jsem.
- 42 **První:** Máš tam alespoň hezký výhled na přírodu, já z kotelny vidím prd.
- 43 **Druhý:** Nebuď smutný. Teď si tak říkám, že v tom pytlu jsou nějaké staré kompresory. Nechceš to?
- 44 **První:** Ne, na ty už jsem starej.
- 45 **Druhý:** Dobře, Toníku. Nabídni si. Na zahřátí. A já popřím.
- 46 **První:** Díky, neodmítnu. – Ááá, ta píše.
- 47 **Druhý:** Jaj, ta má svých let! – Chlape, opatruj se, už musím, ať nemám doma zas hodinové kázání.
- 48 **První:** Ahoj, taky jdu. *{Druhý odjede s plným vozíkem, první udělá pár kroků k domovu, ale vrací se, rozdělává jeho pytel.}* To je vůl, on to byl vůl odjakživa, vyhodit kompresory, ty tu těm Brňákům rozhodně nenechám. – Nejsem přece blbec. *{Dává kompresory do baťohu a odchází těž.}*

5. Múza odvedle

- 1 *{Hráč, tzv. gamer a jeho sousedka. Hráčské doupě u herních počítačů, řada obrazovek v bytě. Mluví do mikrofonu.}*
- 2 **Hráč:** Klucí, já si ještě fouknu a pak bychom mohli chvíli zahrát. Rychlovku. Jasně! Jak jinak! *{Kouří.}* Klucí, ale nejsem ve formě, do rána nevydržím. – Ale kulové, že dám. Nedám, ale tak uvidíme, ne? – Musím do práce. – Seru na práci, rozstřílíme to tam na mraky. – Komouše, bělouše, žlutáky, modráky, červenáky. – Všechno to tam rozprášíme. *{Pokuřuje dál.}* Už by to mohlo začít, nebo se překouřím a budu nepoužitelný.
- 3 *{Vstoupí sousedka.}*
- 4 **Sousedka:** Péto, Peťánku, ještě, že jsi doma. Nespíš? Já ti to musím všechno říct. Roman se se mnou rozešel, úplně normálně mu ruply nervy a dal mi kopačky. To je čurák, že? Nevěřil bys tomu. – Včera mi psal André z Rakouska, však víš, ten pohledný blondák. Jako, že by se mnou zas vyjel na dovolenou, jestli mám čas. A já mu napsala, že nevím, že tady budou ty debilní svátky, ale že si to rozmyslím. On byl v posteli takový rychlík, to bys nevěřil. – Ale jak ty se máš? Odpočíváš? Jdeš na ranní, že? Bych ti tu mohla uklidit, ale nemám čas.
- 5 **Hráč:** Já si říkal, že to nemám hulit. – Já se mám báječně.
- 6 **Sousedka:** To vidím, ani sis nevypral, ale to je jedno. Davča za mnou byl minulý víkend. Že jsem mu chyběla a takové ty řeči. Odjela mu manželka na hory a tak chudáček neměl o víkendu co dělat. Tak se přijel podívat. Zašli jsme na zámek, prošli jsme zahradu a pak šli na golf. No, já na golf moc nejsem, je to tak těžké, ale on mi pomohl. Ten je, že? Sex byl skvělý, škoda, že musel odjet. Udělala jsem mu narychlo alespoň ráno palačinky. Tak dobrej je. Pamatuješ si na něj, ne?
- 7 **Hráč:** Určitě! Sice si nepamatuji, co jsem dělal včera, ale toho si pamatuju. Jakže se jmenuje?
- 8 **Sousedka:** Přece můj Davídek. Miláček z Čech. Chudáček se za mnou najezdí. Koupila jsem si kvůli němu nové šaty. Co myslíš? Líbí se ti na mně?

- 9 **Hráč:** Ale jo.
- 10 **Sousedka:** Chtěl mě vzít do Prahy, že tam má firemní jednání a večírek. Ale musela jsem zůstat, necítím se dobře. Teta je na tom špatně, ale mám od ní krásné střevíce. Tys viděl, že? Posílala jsem ti pár desítek fotek. Viděl jsi všechny? Že jsou skvělé?
- 11 **Hráč:** Byly super.
- 12 **Sousedka:** Matka je taková piča, ten její čoklík mi rozhrabal zahrádku. No já to řešit nebudu, čuráka malýho, všechno to tam pochcal. Růže mi rozhrabal, takové krásné a drahé byly. Tu mou zahrádku si pamatuješ, že? Byl jsi se tam podívat v létě, hráli jsme stolní tenis. Pamatuješ, že to bylo skvělé?
- 13 **Hráč:** Bylo to bezva!
- 14 **Sousedka:** Jak se máš ty? Já pořád o sobě. Napsal mi SMSku Ondra z Třebíče, jestli prý nezajdeme na večeri. No já dělala, že nic, že mu nedám, ale on je to takový mladý kuře. No co, potřeboval zaučit. Ale nedala jsem mu hned, to si o mně nemysli. Já ho miluji, ale on má pořád tolik práce, pořád nestíhá. Ta jeho matka ho furt hlídá, je to mamánek.
- 15 **Hráč:** Je!
- 16 **Sousedka:** No tomu neuvěříš. Kvůli Viktorovi z ulice jsem málem dostala přes držku. To bylo jak z filmu. Dali jsme si pusy a vylítla na mě ta jeho stará, že co si to dovoluji a ať se jdu kurvit někam jinam. To je úroveň, že? Přitom tak hezký trenér není. Jen dělám prču, je nádhernej a jak voní. Toho ti musím někdy ukázat. Toho ještě neznáš.
- 17 **Hráč:** Toho ne. Pamatuji si Andrého.
- 18 **Sousedka:** Toho mi ani nepřipomínej, přijel z Tyrol a pořád tu otravoval kolem baráku. Takovej slizoun se z něho vyklubal. Ze začátku dobré a pak toto. Choval se jak čurák a tak jsem ho dál nepustila. Ten byl horší než ti moji milionáři z Brna. Zbyňa, však víš, choval se ke mně jak ke služce. Copak jsem nějaká pipina, abych si tohle zasloužila?
- 19 **Hráč:** To ne. Hele, mám tu nějakou práci.

- 20 **Sousedka:** Neboj, nebudu tě zdržovat. Jen jsem ti přišla říct, že příští týden přijede Míšo z Žiliny. Chtěl by se mnou na hory a projít to tu. To nezní špatně, že? Víkend někde u Pradědu, to bude skvělé, co myslíš?
- 21 **Hráč:** Určitě.
- 22 **Sousedka:** Nenudíš se se mnou? Jako kdybys měl chuť, mohli bychom si zapíchat, už jsem to dlouho neměla, ale vidím, jsi takový unavený, to je škoda. Nevadí. Já bych ti zas vykouřila, ale to je strašných hodin, no, nestíhám. Za dva týdny přijede Víta z Prahy a musím uklidit, napéct, dozasázet květiny, no mám doma hrozná práce. Hlavně jsem zapomněla nakrmit křečky, musím za nimi, tak třeba příště. Ale mohl bys mi udělat pár fotek, jen tak, u zdi. Ať mám památku, dokud je se na co dívat.
- 23 **Hráč:** To by šlo.
- 24 **Sousedka:** A snaž se, ať ty fotky neodflákněš jako minule, ty mi nic neřekneš a musím ti vše říkat sama. To jsi hrozný fotograf, ale jsi amatér, já to беру. Ty posledně byly výtečné, hned jsem si je dala do životopisu. No chtějí mě zas u filmu, volali z Barrandova, že potřebují kompars na nový historický film. No řekni ne, že?
- 25 **Hráč:** To ne! Já být tebou, klidně do toho jdu.
- 26 **Sousedka:** Děkuji, ale já nepotřebuji poradit. Však jsem paní hned řekla, že si udělám nové vlasy a ať se mnou počítají. Nepřibrala jsem? Prý to je na kameře občas vidět. Abych začala nějakou tu dietu. Co myslíš?
- 27 **Hráč:** Kozy dobrý, prdel taky.
- 28 **Sousedka:** Čuně! – No já nevím, mně se ten zadek zdá velký, takový už rozteklý, ale vezmu si tmavší šaty, ty nové, ono se to ztratí, a k tomu červenou blůzičku, však víš, kterou?
- 29 **Hráč:** Jo, vím. Fajn!
- 30 **Sousedka:** Kabelku k tomu, aby to ladilo a střevíce. Já si to nějak vymyslím. Děkuji, že jsi mi poradil. I když tobě se taky líbí vše, ty jsi hrozný chlap. Vy chlapi jste hrozní. No a jak ty? Jak práce? Viděl jsi rodiče a co sestra?

- 31 **Hráč:** Jól!
- 32 **Sousedka:** No vidíš, ještě že je máš, jinak jsi pořád tak sám. Nikam nezajdeš, no, ale máš tu strašný bordel. A co ta tvá Jana? Dlouho jsem ji neviděla, někdy ji zas pozvi. Ta se mi líbila. Měla bezvadné vlasy. Taková trochu z vesnice, jako kamarádku bych ji nechtěla, ale líbila se mi.
- 33 **Hráč:** Tak jo, já ji zavolám.
- 34 **Sousedka:** Už jsem ti říkala, že o mě stojí Peter z Německa? Však víš, toho jak jsem potkala na dovolené v Egyptě. On je sice už v důchodu, ale my občas zajdeme na kávičku, já ho vezmu na vínečko, občas si dáme zmrzku. Je fajn. Sice je z něj dědek, ale jemu bys to neřekl, věřil bys? Takového nápadníka mám, představ si to. No, nevím, jestli se mu budu líbit. Ale přijet chce.
- 35 **Hráč:** Ale jó. *{Fotí ji.}*
- 36 **Sousedka:** Počkej, vypadám strašně. Už je to lepší. *{Pózuje.}* Já ti tu pózovat nebudu, ale jen tak narychlo pár fotek, že? – Dobré? – Ty tak skvěle fotíš, příště si na to vezmu jiné šaty a mám nový klobouk. Jak vypadám? Ty vlasy jsou hrůza, že? Ani jsem se nestihla dolíčit. No hrůza se mnou. Klobouk jsem dostala od zákazníka z Hradiště. Od Pepíka. Tomu se asi nelíbím, ale říkal, že na kafe bychom mohli někdy zajít. Tak já nevím. – No krásné fotky. Pošli mi je, hned mi je pošli, ju? – Tedy tady vypadám divně, ty mi taky nikdy nic neřekneš a pak se musím postavit sama. Ani zrcadlo tady nemáš, a ty mě máš pak fotit, že? – Ale dobré jsou, a tady ta se ti povedla, pošli mi je, ano?
- 37 **Hráč:** Tak jo.
- 38 **Sousedka:** Děkuji. Tak pa, papa. – No a možná jsem těhotná, dvě čárky ze tří. Nebo ze čtyř? To není tak hrozné; ale neboj, tvoje to není, my jsme jen tak blbli, že? Nějakého tatínka malému najdu, to bude hned. – Pa, pa. Pac a pusu. Pozdravuj rodiče, a kdyby tatínek měl, že si od něj vezmu další slivovici, ju? Na potom, teď pít nemůžu, bych byla tlustá jak sousedka, ta stará komunistická rašple. – Pa, pa, pa.
- 39 *{Jak rychle se objevila, tak rychle se ztratila.}*

- 40 **Hráč:** – Já... – Já už bych to neměl hulit. – *{Vezme mobil.}*
Mám taky dvě čárky ze tří... a nadělám snad? *{Spoluhráči z repráků netrpělivě.}* Jo, jo, pořád, už jdu hrát. – Klucí, já se zas zhulil a přišla mě sem políbit múza, no děs. –
- 41 **Headshot!** Ty krávo. – Ani nevěděl odkud mu přiletěla. Cha! – Píča, to bude večer, rozmrdáme je namaděru, čuráky! Nemaj si s náma začínat, šulini z Olmíku. – Kurva, to bude noc! Ještě by to chtělo nějaký to žrádlo, abych vydržel, to múza dneska nedonesla. Kráva, myslí na pičoviny a důležité věci jí nic neříkají. – No nic, pohulím zatím a ono nějak bude, nějak to samo půjde... –

6. Pes a jeho sluha

- 1 *{Majitel zvířete a tichý společník, kterého neslyší.}*
- 2 **Pán:** Tak vstávat. *{Pes leží, ani to s ním nehne.}* Vstáváme a jdeme se venčit.
- 3 **Pes:** Ani mě...
- 4 **Pán:** Dělej, ty líná kůže, furt se tu jen válíš a hovno děláš.
- 5 **Pes:** Ještě pět minut, páníčku.
- 6 **Pán:** Pohni se, ty líný tvore. Já se musím jít vychcat.
- 7 **Pes:** Však si jdi.
- 8 **Pán:** Jako mohl bych se jít vychcat na hajzl, ale musel bych splachovat a vodu takto neušetřím. Mohl bych to pustit do umyvadla či pet lahve, ale od toho tě tu mám, abych se donutil jít ven a hodil to někde za strom. A to je to nejlevnější.
- 9 **Pes:** Ani mě nehne, mně se chcát nechce, byl jsem včera.
- 10 **Pán:** Taky bych to mohl hodit z okna, ale to by sousedka řvala. Ale ta řve pořád. Stejně jí ty kytky pochcípají, takto kdybych jí je pochcal, tak se k nim dostane trochu toho voňavého hnojiva.
- 11 **Pes:** Pro mě za mě. Já se dívat nebudu. Jdi moči z okna ven!
- 12 **Pán:** To je hrozné zvíře. Ježíš, tak já snad vytáhnou kreky.
- 13 **Pes:** Ty já nežeru, byť mám hlad jako vlk. Nebylo by tam kus kuřátka?
- 14 **Pán:** To zas tady ty umělotiny zvíře nežere. Tak maximálně šunku. Dám ti šunku, ale musíme ven, nebo to pustím.
- 15 **Pes:** Šunka po ránu by nebyla marná. – Vstávat nožky, vstávat! – Ne, tak dnes není ten správný den.
- 16 **Pán:** Tak líné zvíře jsem ještě neviděl. To je horší než lenochod.
- 17 **Pes:** Ale kdyby byl bůček a pěkně pečený. – To já bych hned šel, všechny čtyři nohy by mě hned poslouchaly. Ale takto?
- 18 **Pán:** Sám žeru jen rohlíky a tady tomu zvířeti se člověk nezavděčí ani kusem žvance. Vstávej ty líná koule.

- 19 **Pes:** No jo, furt, na to jsem páníčkovi dobrej. To je jen: běž očuchat tamtu fenku, má hezkou páníčku, tam toho pejska, má hezkou slečinku. Copak jsem teplej čokl? Stačí, že jsem pruhovanej. – A starej. – A línám! – Tady všude to vidím a zavazí to.
- 20 **Pán:** Brzy tě utratím a bude po ftákách.
- 21 **Pes:** Tak na to si ještě chvíli lehnu do pelíšku, abych se toho ještě za života dočkal.
- 22 **Pán:** To zvíře je normálně zhnilé, ale po ránu borovičku, odpoledne pivečko a večer slivovičku, to by zvířátko mohlo, že?
- 23 **Pes:** No to jo, hlavně, když je k tomu vepřo knedlo zelo. A večer smažený králík. Ale ani jehněčím dnes nepohrdnu. Jó, to můj bývalý pán, to byla jiná, to byl myslivec a jak jsme se vždy nadlábli. – A tady? Abych furt jen škemral, abych vůbec přežil. Pro kus měkkého holuba abych škemral měsíc. To je rychlejší, když si ho seženu a zakousnu na půdě. – Já se odstěhuji, tady to dál nejde. – Nebo ne, teď se mi ještě nechce. – A teď? – Ani teď ještě ne. – Ještě poležíme, že páníčku?
- 24 **Pán:** Co to je? No když to nejde po dobrém, půjde to po zlém. Já se tu skrz tebe nepochčím. *{Jde na něj s obojkem.}*
- 25 **Pes:** Vrrrr!
- 26 **Pán:** Půjdeš, ty potvorol!
- 27 *{Kočkováná.}*
- 28 **Pes:** Nekousat!
- 29 **Pán:** Neškrab, ty svině.
- 30 **Pes:** Samej chlup z páníčka!
- 31 **Pán:** Nezabiješ! Až na tohoto zmrda.
- 32 **Pes:** Hryznout, či nehryznout! *{Kousnutí.}*
- 33 **Pán:** Ááá, tak to jsi přehnal, ty šmejde z vesmíru.
- 34 **Pes:** Nu, a abych si zas šel poležet. Páníček nám vyměkl, je nějak z formy. Jedno kousnutí do kosti a je klid.
- 35 **Pán:** Na tohle já nemám nervy ani patřičné školy. Půjdu se vyvenčit sám.

- 36 **Pes:** Dobrý nápad.
- 37 **Pán:** Na práci dnes seru.
- 38 **Pes:** Dobrý nápad.
- 39 **Pán:** Vezmu si dovolenou a půjdu si lízat rány.
- 40 **Pes:** Výtečný nápad. Já už začal. Tedy s tím lízáním – svých – koulí.
- 41 **Pán:** Sakra, ale to chcaní nepovolí a nepovolí.
- 42 **Pes:** To není můj problém, já už byl, a i kdybych nebyl, tak to hodím z okna. Vřele doporučuji, je to bezvadná podívaná. Každému tím pochčím celý den.
- 43 **Pán:** No nic, nedá se, jdu sám. Tady se podpory člověk nedočká.
- 44 **Pes:** Správně: nedočká.
- 45 **Pán:** Měl jsem si koupit párek křečků. Ti by zdrhli, už by se nevrátili a byl by klid. Naopak tohle zvíře, to člověk nedostane ani ven, natož, aby to někam zdrhlo.
- 46 **Pes:** Božský psí život!
- 47 **Pán:** Jestli mi však ta sousedovic Žofinka zas pochčí boty, tak ji na mou duši zkopnu ze schodů. Kde jsem nechal klíče?
- 48 **Pes:** Žofinka? Kde? Kde je moje zlatíčko? Jdeme, páníčku, rychle, rychle, ať ji nezaspíš. Klíče jsou ve dveřích, jako vždycky. Honem, honem!
- 49 **Pán:** Co to do toho čokla vlítlo? Já za to nemůžu, že nevím, kde jsem nechal klíče.
- 50 **Pes:** Honem, šupem. Boty máš vedle botníku, zavážu ti tkaničky, šup, šup, šup!
- 51 **Pán:** Ten kleštěnec je snad v říji!
- 52 **Pes:** Jdeme, jdeme, už slyším sousedy. Ať Žofinku nepropásneš! – Haf, haf, haf. –
- 53 **Pán:** Ani se mi už nechce chcát. Stal se zázrak. – *{Pes se zakousne do kalhot a táhne ho.}* No jo, vždyť už jdu! – Já se tím leknutím snad pochcal...

7. Sběrač

- 1 *{Dva muži, sběrač a jeho soused. Plot, branka, lavička. Neviděný barák a zahrada za plotem. Hlasy za plotem.}*
- 2 **Soused:** Ty pitomče, já ti jasně říkám, že rýč se drží takhle, a používá se takhle, a snaž se, ať tu nekopeme celý den. To potrubí se musí vyměnit a neškleb se, nebo ti jednu vrazím. – Tak s takovou tu budeme celý den. – To chceš takto žít?
- 3 *{Jde na cigárko brankou. Od bláta. Prochází Sběrač, v turistickém oblečení a s batohem na zádech.}*
- 4 **Sběrač:** *{Suše.}* Dobrej.
- 5 **Soused:** Ale ne, pane sousede, já vás tak rád vidím, jdete jak na zavolanou. Potřebovali bychom akutně píchnout.
- 6 *{Nabízí mu cigárko. Sběrač gesty odmítá.}*
- 7 **Sběrač:** To já taky. Nezlobte se, pane sousede, spěchám.
- 8 **Soused:** To bude hned, nebojte, jen pár kopnutí rýčem zmáknete a bude to. Ten můj kluk je hňup a já, však víte, na tu práci taky zrovna nejsem. Ale udělat se to musí.
- 9 **Sběrač:** Víte, já jsem doma nechal zapnutý sporák, už musím.
- 10 **Soused:** Ale co to! Však jste venku celou věčnost, s manželkou jsme vás ráno viděli odcházet, tedy ne, že bychom vás šmírovali, to zas ne. Ale spát se nedá. Kdyby ten sporák byl zapnutý, tak už jste dávno vyhořel. A vidíte tam v dálce? Dům je celý.
- 11 **Sběrač:** Máte asi pravdu, ale víte, já si včera namohl ruce, tak musím chodit jen s batohem a v rukách nemohu nosit nic. Omlouvám se, pane sousede, třeba jindy.
- 12 **Soused:** Neblázněte, půjčím vám i rukavice, to bude dobré, to bude v klídku. A co, abych nebyl za škrtu. No, pane sousede, povězte, co máte rád. Půlčák slivovice by mohl být?
- 13 **Sběrač:** Jé, a to já nemůžu, to víte, cukrovka na cestě.
- 14 **Soused:** To odmítnete i loňskou ořechovku? Je vydatně uležená.
- 15 **Sběrač:** To by mi můj doktor dal. Ale víte, jak na tom budu lépe, určitě rád pomůžu, ale dnes to nepůjde.

- 16 **Soused:** Neblázněte, mám tu horu sladkého, přihodím to k té ořechovce. Však to nemusíte jíst vy, ale necháte dětem. –
- 17 **Sběrač:** Nemám...
- 18 **Soused:** Vím, vím, děti nemáte, tak někomu dalšímu z rodiny se bude hodit, nebo to rozdáte po vsi, nebo to dáte na charitu. Mně je to jedno. Pojdte, pane sousede, na kolenou vás prosím. –
- 19 *{Jde na kolena, jako kdyby ho žádal o ruku. Zezadu z plotu vyletí kořeny a tráva.}*
- 20 **Sběrač:** Co to sakra je?
- 21 **Soused:** Ty pitomče, co to sem házíš, dělej tam normální hromadu, kterou pak vyvezeš. – Omluvte ho, mám kluka normálního debila. Proto by se mi vaše pomoc neskutečně hodila. Nu, nu, sousedská výpomoc. Nabízím finanční odměnu, když nejste na ty běžné hříchy světa. Dvě stovky za hodinu, mohlo by být?
- 22 **Sběrač:** Jste hodný, pane sousede, musím odmítnout. Našel jsem i houby, a borůvky, a jahody, musím to jít zpracovat.
- 23 **Soused:** No vidíte, tak jste na jídlo! Žena umí výborný guláš. Pojdte, pár hodin kopání a budete mít navařeno na celý příští týden.
- 24 **Sběrač:** Já jsem na dietě, musím se rozloučit, na shledanou.
- 25 **Soused:** Tak neblázněte, kam byste chodil. Jako nechtěl jsem, ale jsem ve stavu nouze, hovna mám všude po kotelně, to potrubí se musí vyměnit.
- 26 **Sběrač:** Na viděnou.
- 27 **Soused:** Stůjte, sakra, stůjte, doba je zlá, nabízím svou ženu. Je v posteli skvělá, udělá vám pomyslení. Kozy má zbytečně velký, ale umí to s nimi, ale pičku má malou, tak akorát, mohla by ji prodávat na jarmarku. Nebude to pro ni poprvé a pokud jste na anál, tak sice bude rvát jako tur, ale koho to tu bude srát, hovna jako hovna. Svou práci odvede. *{Sběrač perplex.}* Vemte si ji na noc, na víkend či na celý měsíc, je mi to jedno, hlavně ať už se pořádně vyspím bez toho smradu.
- 28 **Sběrač:** To snad nemyslíte vážně? Asi budu zvracet.

- 29 **Soused:** Dobře, dobře, беру zpět, to jsem asi přehnal, měsíc je moc. No, no, no, jak vy to tedy máte? Já bych se vám nelíbil? Zkousnu to! Tedy kousat nebudu, ale přežiju to. Obětuju se pro dobro a rodinný klid. Všechno, ne jen mít všude po baráku hovna, chcánky a sračky. Takto se žít nedá! Možná dá, ale ne, asi nedá.
- 30 **Sběrač:** To jsem si o vás nemyslel. To je nechutné.
- 31 **Soused:** Nikam nechodte, nabízím syna i s pejskama. Alíka i Rexíka. Dělejte si s nimi co chcete, hlavně mi pojdte pomoct. Já to sám nedávám. Život stojí za hovno, po kolena v hovnech jen skrz blbé potrubí!
- 32 **Sběrač:** Mně se obrací žaludek. Omluvte mě.
- 33 *{Zezadu přiletí hlína.}*
- 34 **Sběrač:** Tady jde člověkoví o život. To jsem se zas někam přestěhoval. Zatracený život. Ve městě hnus, tady hnus.
- 35 **Soused:** Ty debile! Chceš nás zabít? Omluvte ho, omluvte nás. Už jdu a nakopu ti prdel, kreténe vylízanej. Tys toho rozumu vážně po mámě moc nepobral. Hlavně, že jsi sežral všechnu vtipnou kaši.
- 36 *{Zachází za branku. Sběrač si upravuje výstroj a chce se vydat na cestu.}*
- 37 **Soused:** Co ty jsi to za kreténa? Říkal jsem ti, že všechen ten bordel máš vyhodit. Pryč s tím.
- 38 *{Zvuk přilétajících věcí. Před branku přiletí staré káble, zbytky elektrošrotu a nějaká další rozmlácená elektronika. Sběrač slyší ten zvuk letu a reaguje, chytá vše, jako kdyby padaly bankovky a nejdražší mince světa. Dělá z toho hromádky. Chytá ho zlatá alias šrotová elektro horečka.}*
- 39 **Sběrač:** Ty vole, měděnej, průměr 1. – Ty vole, vrtule od čerpadla. – Ty vole, žebra z chlazení od počítače. – *{Chytrý mobilní telefon.}* Týý voléé, rozflákanej chytrák. – *{Ke šrotu.}* Neboj, já tě zachráním, poléčím. Všechny vás zachráním. Nebojte, nebojte se nic. Tatka vás poléčí. –
- 40 *{Odhazuje těžký baňoh, vysype se z něj elektronika, zrezlé nářadí, žárovky a takové. Vyslίκá se do půlky těla, vyzouvá boty ap.,}*

jako kdyby šel do vody zachraňovat topící se dítě. Stoupá si na lavičku před plotem.}

- 41 **Sběrač:** Nebojte se, už jdu, všechny vás zachráním. Celou tu zahradu překopu jako krtek, i tebe, nejmenší drátku, tam nenechám napospas osudu a o samotě. – Pojdte ke mně, elektro miminka! – Vaše máma je tu!
- 42 *{Skočí přes plot za nimi.}*

8. Sběrňák

- 1 *{Slušný občan a třídič odpadů. Rozpačité.}*
- 2 **Občan:** Dobrý den, já jsem...
- 3 **Třídič:** Železo támhle do kontejneru, tady ty papíry támhle dozadu.
- 4 **Občan:** Já jsem se chtěl zeptat...
- 5 **Třídič:** Jasně, plechovky patří mezi železo, tedy támhle. Musíte sám, já mám namožená záda.
- 6 **Občan:** No víte, já se učím opravovat...
- 7 **Třídič:** Mladý pane, blokuje tu s vozíčkem provoz. Nevidíte, jaký je tu dnes frmol?
- 8 **Občan:** Chtěl jsem se zeptat, jestli bych si mohl něco vzít na opravování?
- 9 **Třídič:** Jasně, a buď to tu mám příští týden nazpět ve šrotovém stavu, anebo si mladý pán tady z toho dělá kšeftíky, že jo?
- 10 **Občan:** To ne!
- 11 **Třídič:** Podívejte, tady to není samoobsluha. Vidíte tady ty kamery? Jsme pod dohledem. Všechno dovnitř, nic ven. Je to jasné?
- 12 **Občan:** No ano, ale mně šlo spíš o věci, víte, ty, které už nefungují a lidi je vyhodili a skončí v propadlišti dějin. Já se na tom totiž učím to opravování.
- 13 **Třídič:** Tady si nic brát nemůžete, jestli něco potřebujete, běžte si to koupit.
- 14 **Občan:** Kdepak, já nic nepotřebuji, ale třeba támhle ty trubky by se nám hodily do divadla. Něco bych s tím vymyslel, mně tvůrčí duch nechybí. A někdy mám dokonce budovatelskou náladu.
- 15 **Třídič:** Mladej, to by mohl říct každěj, a vůbec tenhle váš monitor je rozebraný. To já vám vzít nemůžu, jak bych to prodal?
- 16 **Občan:** Prosím? Na webových stránkách je napsáno, že berete všechny typy ve všech stavech.
- 17 **Třídič:** Napsáno tam může být co chce, tohle já vám nevezmu.

- 18 **Občan:** No dobře, ale kde mám shánět poškozené spotřebiče?
- 19 **Třídič:** To já nevím, tady je to soukromý majetek, něco z toho je města, něco je tady odložené.
- 20 **Občan:** Aha, tak já vám tady něco nechám a půjdu.
- 21 **Třídič:** *{Směrem k autům.}* Prosím vás, tady se nemůžete otáčet. Aha, to jste vy, pane starosto.
- 22 **Občan:** Sakra, tohle vše by se mi do dílny hodilo. Ach jo.
- 23 **Třídič:** Vy jste ještě tady?
- 24 **Občan:** Jen jsem obdivoval.
- 25 **Třídič:** Mladej, tady to není zoo, čas je tu děsně drahej, navíc je tu odpad pod zámkem, tady je to hlídaný, nesmí se tu fotit, nic takového. – Všechno se tu zapisuje, všechno se tu musí zvažít.
- 26 **Občan:** No dobře. Já píši diplomovou práci na šetrné zacházení a znovuužití odpadu...
- 27 **Třídič:** *{Dozadu.}* Tady to sklo nemůžete nechávat celé, tam si vezte kladivo a rozflákejte to. A kladivo vrátit, jinak volám policii.
- 28 **Občan:** No, já abych tedy šel.
- 29 **Třídič:** Vám se tu nějak líbí.
- 30 **Občan:** Kdepak, jsem na odchodu. Pan Rutina říkal, že si to tu mám nějak domluvit. Moc jsem to nepochopil.
- 31 **Třídič:** Rutina mi může políbit prdel, šéfuji tu já. Tedy, chci říci, že ať si pan tajemník říká, co chce, já mám své šéfy. I kdyby vás seslal samotný premiér, tady je to moje. Rozumíme si?
- 32 **Občan:** Samozřejmě, já ho nepochopil. Ostatně, jako vždycky. Říkal, že si mám vzít pětistovku, ale tady není žádná pokladna, žádná účtárna. Já nevím. Na shledanou. Omlouvám se, že jsem zdržoval.
- 33 **Třídič:** Počkejte, vy vole, já jsem to tak nemyslel. O jaké pětistovce byla řeč?
- 34 **Občan:** Tady té. *{Předává.}*

- 35 **Třídič:** Dejte to sem, já vás tu provedu, je tu toho bordelu tolik, že když pár tun zmizí, bude to jen dobře.
- 36 **Občan:** Já ale myslel, že se tu eviduje a váží...
- 37 **Třídič:** Ale hovno, kdo by se s papírováním sral. A co si Vyškováci odvezou, to si odvezou.
- 38 **Občan:** Aha...
- 39 **Třídič:** Tady na ty odložené věci nešahajte, to mám pro stálé zákazníky. – Tady si vezte co chcete, nejlépe po 16. hodině, kdy už tady lidi tak neotravují a neserou se mi pod nohama.
- 40 **Občan:** Ale ty kamery...
- 41 **Třídič:** Ty jsou na okrasu. Zodpovídám tu za chod já. Příště se s pětistovkou nezatěžujte.
- 42 **Občan:** Opravdu?
- 43 **Třídič:** Doneste mi rovnou litr rumu, já nemám čas tu odbíhat si nakupovat chlast. Já tu potřebuji zásobu a mít pravidelný přísun, abych to tu ustál, jako lidé v márnici. Jinak se to tady přes ten smrad nedá ani vydržet. Co chceš na tu opravu, mladej?
- 44 **Občan:** Motor z pračky by se mi hodil na testování a nějaké elektronářadí, nějaká ta akuvrtačka by byla skvělá, jeden kousek prosím.
- 45 **Třídič:** Toho je tady plná prdel, támhle vzadu asi dvě tuny. Pober si to klidně všechno. Copak jsem bídák jako Brňáci, že bych sousedovi nic nedal? Že jo?
- 46 **Občan:** Děkuji, to jste hodný.
- 47 **Třídič:** A nechceš nějaký pořádný motor? Kdo se s tím odmontováváním stowattových minimotorů z praček má srát, že jo? Tamhle dovezli tří- a čtyřkilowatty, prý to nikdo nechce, že to nesplňuje nové evropské normy, či co. A támhle ta hromada jsou čerpadla a pumpy, něco z koupaliště, něco od hasičů. Na, tady máš klíče od mé dodávky, odvez si to všechno, ať to tu nezavazí. Já jsem na to už starej, abych se s tím tahal domů a prodával to po sousedech.
- 48 **Občan:** Jééé.

- 49 **Třidič:** *{Dozadu.}* Co tady předjíždíte? Tady nejste na dálnici do Prahy. Tu trávu vám vezmu. Je doufám vysušená? Nevysušenou tu nebereme, jen tu pak smrdí. – Dobře. – Ale ty staré obrazovky, to musíte jinde, to vám tu nevezmu. S tím musíte do Brna. – Co ty barvy, madam? To tu nemůžete vozit. Tady se otočte zpět. Na shledanou. – Další...
- 50 **Občan:** *{Skrblík.}* Ze mě... ze mě se stal největší elektrovetešník na Moravě... Nikomu nic nedám, všechno si nechám. Všechno je moje!

9. Sousedka

- 1 *{Sousedka, matka dětí, a samotářský soused, introvert. Klepe na dveře sousedovi.}*
- 2 **Sousedka:** Pane, jste doma? Haló, pane! *{Klepe dál.}*
- 3 **Soused:** Dobrý den. Co se děje?
- 4 **Sousedka:** Pane, takhle to dál nejde!
- 5 **Soused:** Omlouvám se. O co přesně jde? Já vás neznám.
- 6 **Sousedka:** To je možné, bydlím tu hned vedle vás a ještě jsme se neviděli. Křížová!
- 7 **Soused:** Dobrý den, paní Křížová. Omlouvám se, mám hodně práce, pokud mě tedy omluvíte.
- 8 **Sousedka:** No to tedy neomluvím. Počkejte! Takhle to dál nepůjde.
- 9 **Soused:** Netuším, o čem hovoříte.
- 10 **Sousedka:** O čem? O čem? Necháváte tady věci a oblečení a kdo ví co ještě.
- 11 **Soused:** Ano, občas něco opravím, občas něco najdu, tak než to vyhodím, tak to nechám přede dveřmi, a chce-li někdo něco, necht' si vezme.
- 12 **Sousedka:** To tak nepůjde. Takhle bez varování.
- 13 **Soused:** Kdepak, sem na nástěnku dám zprávičku, že je to volné a kde jsem to případně našel.
- 14 **Sousedka:** To vidím.
- 15 **Soused:** A občas musím na elektrospotřebič dát cedulku, že jsem to či ono opravil. Ono, víte, to, že něco jede jen na 12 voltů a není to nebezpečné, hned neznamená, že si to nezaslouží patřičnou péči.
- 16 **Sousedka:** Vy mi nerozumíte.
- 17 **Soused:** Ano, paní sousedko, je to možné. Potřeboval bych se vrátit k práci. Mám tam rozdělanou sekačku a pacienty já nemohu nechat čekat.
- 18 **Sousedka:** Podívejte, já se snažím vychovávat své děti ke spořádanému životu. A jedno ze základních pravidel je, že nic

- není zadarmo. Nikdo vám nic nedá, nikdo pro vás nehne ani prstem. A vy mi celou tu výuku hatíte. Rozumíte?
- 19 **Soused:** Aha, tak to se omlouvám. Příště tam dám cedulku, že sbírám elektro, že mi někdo něco může přinést. Na oplatu.
- 20 **Sousedka:** No to v žádném případě, mé děti vám nic nosit nebudou.
- 21 **Soused:** Byl by to klasický barterový obchod. Nic závadného v našem státě.
- 22 **Sousedka:** Ne, ne, ne! Jsem zásadně proti. Tady je to slušný družstevní barák, tady se platí penězi, a když to alespoň trochu jde, tak platební kartou.
- 23 **Soused:** No dobře, když i tohle vadí, tak já zkusím něco vymyslet. Pokud najdu platební automat, tak ho opravím a dám ho přesně do tohoto rohu. Něco tam doprogramuji a bude to snad i funkční.
- 24 **Sousedka:** No, moment! To myslíte vážně?
- 25 **Soused:** Asi ne, ono najít bankovní automat není jen tak. Ale slibuji, že se pokusím ze všech sil alespoň jeden najít a zprovoznit.
- 26 **Sousedka:** Jako přímo zde v baráku? Tady si žádnou živnost dělat nemůžete!
- 27 **Soused:** Aha, vidíte, tak já tady nechám prasátko či kasičku na drobáky. Ať mi sem za ty věci někdo něco přihodí. Budu mít na spotřebák.
- 28 **Sousedka:** Za žádných okolností. Někdo vám tam něco dá, někdo jiný vám to vybere. To by tady bylo jak na brněnském nádraží, tam oberou i slepého houslistu. A já si výslovně nepřeji, aby z mých dětí byli zloději, kteří vybírají kasičky cizích lidí.
- 29 **Soused:** Já samozřejmě mohu udělat opatření, aby si ty drobné nemohl nikdo vytáhnout či tak něco. Nechte mě o tom popřemýšlet.
- 30 **Sousedka:** Pane, uvědomujete si, že dcera mi od vás dotáhla sluchátka a pak je používala bez umytí.

- 31 **Soused:** Vše umývám já a dezinfikuji. Ale máte pravdu, nechat tady sluchátka, nikoliv kvalitní stereo sluchátka, to stojí za zamyšlenou. Omlouvám se, příště sem nedám levné špunty, ale normální drahá sluchátka, pokusím se najít značkové, ať se to tu trochu rozjede.
- 32 **Sousedka:** To vůbec, to vůbec. Já chci mít slušné děti s řádnou prací, které platí daně a pojištění, šetří si na důchod a všechno toto. Všechno si poctivě zaplatí. To že to budou šmejdy výrobky a hned odejdou, to je mi u prdele. Tak snad žijeme za nějakých pevně daných podmínek, ne?
- 33 **Soused:** Máte pravdu, vystavím dětem daňový doklad, ke každé položce. Máte pravdu, bude to tak nejlepší.
- 34 **Sousedka:** No mne z vás trefí šlak. Víte co takové děcko, které neumí ještě ani číst, s takovým dokladem udělá?
- 35 **Soused:** Ano, tuším, to, co většina lidí. Vytře si jím zadek.
- 36 **Sousedka:** Na mne jdou mrákoty. Co vy jste to za souseda? Já se snad odstěhuji.
- 37 **Soused:** To nebude třeba, já jsem si již vyhlídl krásný most, dokonce tam stavaři nechali elektrínu. Tam mi bude dobře. A hlavně to bude levnější. Ještě to, prosím, se mnou, pár týdnů vydržte, než se odstěhuji. Adresu vám nesdělím, mosty většinou adresu nemají. Ale podívám se pak na mapě, na které silnici a na kterém kilometru to je. Případně pošlu GPS souřadnice. – A víte co? Dám vám ji sem na nástěnku.
- 38 **Sousedka:** Z vás bude prachspřstý bezdák?
- 39 **Soused:** Ale kdepak. Tady ten byt nabídnu zadarmo cikánům a já už se životem nějak protluču.
- 40 **Sousedka:** Nikdy, jedině přes mou mrtvolu! To abyste tu raději zůstal. Prosím vás, zůstaňte, víte, oni si cikáni občas věci půjčují a nevrací, víte?
- 41 **Soused:** Zaslechl jsem. Oni mi sem nosí různé věci a já jim dávám bonbóny. Ale jestli chcete, donesli mi několik skříní, židle a stoly. Vůbec nevím, jak ty věci zužitkovat. Ale přemluvili mě, že se to nesmí vyhodit. A já souhlasil.
- 42 **Sousedka:** To je tak strašné! Nábytek jen za bonbóny?

- 43 **Soused:** Občas mám lízátko či žvýkačky.
- 44 **Sousedka:** Vy jste normální vetešník!
- 45 **Soused:** To nikoliv. Já jen nerad, když se funkční věci vyhazují. A ty nefunkční většinou opravím.
- 46 **Sousedka:** *{Sarkasticky.}* To by mě, drahý pane, tedy zajímalo, jestli vám sem nosí i hadry.
- 47 **Soused:** To víte, že ano. Mám z jednoho pokoje čistírnu. Vše je nošené a nesmrskne se. Přišíjí knoflíky, zaplátují díry, zakrátkám jeté nohavice. Paní sousedko, to je hned hotové. Nestojí mě to skoro žádný čas ani peníze.
- 48 **Sousedka:** Jestli by vám to nevadilo, mohla bych, jen tak ze sousedské zvědavosti, nahlédnout, co máte ve svých sbírkách? Víte, ne pro mne, ale tak maximálně pro prarodiče a rodiče na Vánoce.
- 49 **Soused:** Beze všeho. Jen prosím pojdte dál, provedu vás svým královstvím.
- 50 **Sousedka:** Děkuji, děkuji, já jen tak narychlo, jen tak trochu nahlídnu. Možná něco pro děti, na mne asi nic nebude sedět, ale nakouknu.
- 51 **Soused:** Ale samozřejmě! Pojdte dál. Nevím, proč zrovna já musím bydlet v 7+1. Tak jsem si říkal, že toho prostoru využiji, když tu bydlím sám. – Táhle vlevo mám hadry a boty na kluky, vedle pro muže. Celé pravé křídlo mám věci pro ženy. Mám to zavěšené, aby to hezky větralo. Vyzkoušet si to můžete v koupelně...
- 52 Boty, střevíce, šály, klobouky a takové, to najdete vždy pod oblečením. – A kdybyste potřebovala náhrdelníky či prsteny, tak ty mám vedle ledničky, hned vedle čínské porcelány a egyptských sošek, ještě je sonicky čistím. Většinou je daruji do rekvizitárny nějakého divadla, ale teď se mi to nějak blbě sešlo a zůstalo mi to ještě doma. Podobně jako líčení a voňavky, mám tam toho několik kyblů. Ale já to postupně zpracuji. –
- 53 A nehodilo by se vám pár desítek kabelek? Mám to připravené na odnos do domova důchodců, ale třeba se vám některá z nich bude líbit nebo všechny. Oni totiž důchodci raději

lahvinku něčeho dobrého, kabelky a kufry je kupodivu už moc nezajímají, jak je cestování už tak moc neláká. – Jasně, určitě, není problém, klidně si všechno vemte, mně tady to smetí stejně jenom zavazí. –

- 54 A hlavně, prosím vás, poberte ty hračky, speciálně ty panenky, ty tu mám jen na okrasu... Ano, berte, trvám na tom! – Ano, určitě, nic nepotřebuji, berte vše...

10. Svůdkyně

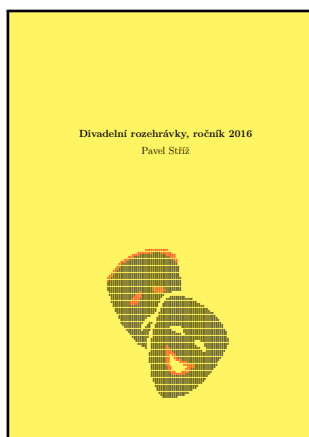
- 1 *{Vnadná žena Jana a její zaměstnaný manžel Petr.}*
- 2 **Jana:** Miláčku.
- 3 **Petr:** No?
- 4 **Jana:** Miláčku, Peťánku, co na to říkáš?
- 5 **Petr:** *{Bez zájmu o ni.}* Asi dobrý?
- 6 **Jana:** Ty ses ale vůbec nepodíval. No tak se jukni.
- 7 **Petr:** No jo furt. *{Podívá se na ni od notebooku ležící v posteli.}*
Dobrý. Co se děje, slavíme něco?
- 8 **Jana:** Ne, proč? Mě jen tak napadlo, že bychom mohli mít další miminko. – Pojď, udělej mi pořádný mimino. Kluka nebo holku nebo obojí, to je jedno. –
- 9 **Petr:** Neblbni, Jančo. Máme jich málo?
- 10 **Jana:** No, máme tři vzorná dítká. Ale jsou u babičky s dědečkem. – No, co na to říkáš?
- 11 **Petr:** Hele, řeknu ti to takhle. Domlouvali jsme se, že děti mít nebudeme. Pak první. Pak druhé. Pak třetí. A teď už zase otravuješ?
- 12 **Jana:** No, hele, řeknu ti to tak. Já do práce zpátky nepůjdu.
- 13 **Petr:** Jo, takhle!
- 14 **Jana:** Tak buď budu tvá poslušná ženuška v domácnosti s dalším mimčem, nebo musím zpátky do práce. Jiná možnost není. – Nebo nebudu doma dělat nic a budu jen kynout. Ty mě totiž ani nikam nevezmeš, pořád jsem zalezlá jen doma. Jak jeptiška.
- 15 **Petr:** No tak to prrr. Víš, že mám plat akorát na tři prdele dětské a ty naše dvě a šéf mi nepřidá, ani kdybych se rozkrájel.
- 16 **Jana:** No jak chceš, tak já se vrátím do práce. Nechce se mi, jinak to nepůjde. Já tu nebudu zavřená jak nějaká vesnická pipina.
- 17 **Petr:** No to nemyslíš vážně. Přece nebudeš na stará kolena pracovat?

- 18 **Jana:** Já nejsem tak stará. A ještě docela ujdou. Kozy i prdel mám.
- 19 **Petr:** No dobře, ale už ti není dvacet.
- 20 **Jana:** No a co? V pornoprůmyslu je to jedno, točí se s dospělými, staršími i babkami. Já tam někde zapadnu. Anebo se přeškolím, učím se rychle.
- 21 **Petr:** To v žádném případě. Já tě mezi těmi svalovci už znovu vidět nechci. Mám taky nějaké své hranice. A aby si pořád sousedi šuškali, že tě viděli v tom či onom videjku. A jakou že to hezkou ženu mám. Jako to prrr! – Stačí, že v práci všichni chlapi ví, jakou máš frndu. A nerad ti to říkám, i většina ženských to tam ví.
- 22 **Jana:** Co bylo, to bylo. Nemáš se za co stydět. Svoje jsem si odmakala tvrdě, včetně análu. – Tak jak tedy, uděláme si další mimčo? Já jinou cestu nevidím a to jsem o tom jako dost dlouho přemýšlela.
- 23 **Petr:** Vidím, už ses na to i oblíkla.
- 24 **Jana:** Tak co, chceš pokouřit, pohonit, anebo na to můžeme už rovnou vlítnout, ty draku?
- 25 **Petr:** Hele, dnes se mi to nehodí. Potřebuji ty výkazy dodělat.
- 26 **Jana:** Dobře, Petulko, já si tě načnu sama, klidně pracuj.
- 27 **Petr:** To nejde, Jaňule. Neblbni, jak se mám soustředit na práci, když mi olizuješ ptáka.
- 28 **Jana:** Jak ptáka? Vždyť se ti ještě ani nepostavil. – To já se ti už nelíbím, že? – Taky mám pocit, že mám jedno řadro menší než to druhé. Nedivím se ti, vypadá to hrozně. Jak by to asi vypadalo na kameře?
- 29 **Petr:** Ale ne, stále se mi líbíš. Jen to, no...
- 30 **Jana:** Co? Co? – Neříkej mi, že máš milenku, zrovna ty, žádný krasavec tedy rozhodně nejseš a nejmladší už taky ne. A když se podíváš do zrcadla pořádně, tak vlasů máš pět a půl, vousy ti už bělají. No nic si nenamlouvej. Stárneš, milej hochu, stárneš!
- 31 **Petr:** To snad vím, nemusíš mi to připomínat, o tom to není. A milenku taky žádnou nemám. To bych ti přece neudělal.

- 32 **Jana:** To jsi tedy mimořádně hodnej. Co by tomu sousedi řekli, že? Bývalá pornoherečka si nedokáže udržet manžela od milenek, no hrůza pomyslet! – Tak o co jde? Tak jsem se snažila. Pičku jsem si hezky vyholila, podívěj.
- 33 **Petr:** No, jo, no, vidím.
- 34 **Jana:** Tak to mi tedy řekni, v čem je problém. To už tě nevzrušuje ani můj zadek, vždyť ten z mého těla ještě stojí pořád za to. Víš co chlapů se mi na zadku udělalo.
- 35 **Petr:** Vím. Nemusíš mi to pořád připomínat.
- 36 **Jana:** Tak co je, zlatko? Zlatíčko, copak? To už nezvládneš ani jednu rychlovku?
- 37 **Petr:** Jo, to jo, ale ono to nějak nejde.
- 38 **Jana:** Tys chlatal? Neboť to není jinak možné!
- 39 **Petr:** Už nepiju, to dobře víš, to sem nevytahuj, z toho se mi tak určitě postaví, vzpomínat na ty ožraly v hospodě.
- 40 **Jana:** Ale občas tam byly i pěkné barmanky a občas tam i prošla nějaká ta striptérka, pamatuješ?
- 41 **Petr:** No to zas jo! Byla jsi báječná, pořád se na tebe rád dívám.
- 42 **Jana:** Tak teď bez prdele, v čem je problém? Já tě tu nebudu přemlouvat jak nějakého dvacetiletého panice?
- 43 **Petr:** Víš, já se na tebe pořád rád dívám, ale.
- 44 **Jana:** Jaký ale? No to jsem zvědavá, co z tebe vypadne. – A mám-li být upřímná, přechází mě chuť na dítě a počítám s tím, že půjdu zpátky makat. Do filmu nebo na ulici, to už bude jedno. – I když raději do toho filmu, člověkoví nemrzne prdel někde na E50. – Tak snad mám nějaké ty zkušenosti, to by byl kariérní krok zpět, to je ti doufám jasné! Těch filmů, co jsem natočila, tak snad nebudu začínat zas od nuly jak nějaká přistěhovalecká italská patnáctka.
- 45 **Petr:** Je mi to tak trapné.
- 46 **Jana:** Tak ven s tím.
- 47 **Petr:** Já se na tebe rád dívám, ale víš, na tom, zde, na noťáku.

- 48 **Jana:** Blbče, naděláš. Tak si mě tam pusť a já se postarám o zbytek. Za chvíli z tvé milované bude co? Pomilovaná – zbouchnutá – budoucí – maminka.
- 49 **Petr:** Počkej, počkej.
- 50 **Jana:** No co zas? Ty vole dělej, já musím zítra k zubaři. Tak se hezky pomilujme, pořádně mě přefikneš, a jde se na kutě. Žádné ponocování. Ty po tom vždycky stejně odpadneš. – A ráno si práci doděláš, přivstaneme, tedy přivstaneš si. – Tak pojd už, ty můj svalnatý pornoherce z Bučovic.
- 51 **Petr:** Já jsem to asi špatně popsal. Já se na tebe rád dívám na kompíku, ale víš, ne tady na té malé obrazovce, ony tam ty tvé vnady vypadají malé, takové scvrklé. Ňadra jsou spíš tak na špičku prstu než do ruky, a pička tam vypadá spíš na malíček, a to hodně malý, než na dva chlpské prstáky.
- 52 **Jana:** No co z tebe ještě nevypadne, drahý! Nu, ze mne ani z tebe už romantická duše rozhodně nebude.
- 53 **Petr:** *{Natěšeně. Odklopí velkou televizi.}* Ale když si to pusťm na tomhle, tak to máš ty dudy jak v životní velikosti. A někdy, když tě kameraman pořádně zabral, tak jsou větší než ve skutečnosti. To jsou z toho dva dudáky. A letiště tam máš jak pořádný letiště, dost velký pro obří Boeing 747.
- 54 **Jana:** Panenkomarjasvatá, ty to vidíš. Tak si mě na tom pusť, kristovadobroto. Kterej film máš nejradší?
- 55 **Petr:** Náctileté zrzky dvojkúú.
- 56 **Jana:** *{Prohlíží se v zrcadle.}* Tak si mě tam pusť, ty můj malý Petáňku, když tě to tak rajcuje víc než živý a pořádný kus materiálu. Pořád jsem snad krev a mlíko, ne? – A jdeme na to.
- 57 **Petr:** Jo, jo, jo, nezdržuj Jaňule, jdeme na to. Věži, věži, letadlo je připravené na přistání. –

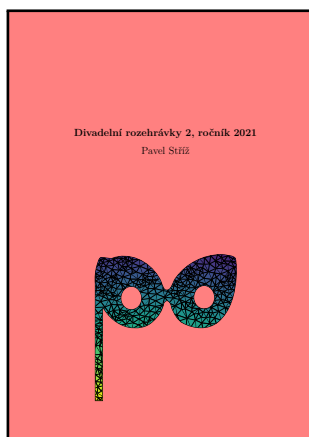
Vydáno

Obsah 2

Obsah

0. Předmluva autora	4
1. Bývalí	5
2. Diktátor	9
3. Kafe	12
4. Lupa	15
5. Setkání	18
6. Tichá	23
7. Noze	27
8. Zásek	30

Obsah 2

Obsah

0. Předmluva autora	4
1. Diktátor a jeho pastorko	5
2. Diktátor na F versus šlechtický fyzik	8
3. Hledat poklad	13
4. Kostým	19
5. Mám odvedle	22
6. Psa a jeho oběť	27
7. Šlova	30
8. Skřítek	34
9. Smačka	38
10. Světly	43

Velký obsah

Název, knížečka, od strany, po stranu, počet stran.

1. Bývalá	1	5	8	4
2. Doktor a jeho pacient	2	5	7	3
3. Doktor	1	9	11	3
4. Dvakrát za F versus filozofující fyzik	2	8	12	5
5. Hledač pokladů	2	13	18	6
6. Kněz	1	12	14	3
7. Kontyš	2	19	21	3
8. Lup	1	15	17	3
9. Múza odvedle	2	22	26	5
10. Pes a jeho sluha	2	27	29	3
11. Sběrač	2	30	33	4
12. Sběrník	2	34	37	4
13. Setkání	1	18	22	5
14. Sousedka	2	38	42	5
15. Svůdkyně	2	43	46	4
16. Technik	1	23	26	4
17. Večer	1	27	29	3
18. Zázrak	1	30	34	5

Tiráž

Název	Divadelní rozehrávky 2, ročník 2021
Autor a sazba	Pavel Stríž
Vydalo	Nakladatelství Martin Stríž
Web nakladatele	http://www.striz.cz/
Kontakt na nakladatele	martin@striz.cz
Vydání	První
Datum a místo vydání	6. července 2021, Bučovice
GPS místa vydání	49°8'56" s.š., 17°0'7" v.d.
T _E Xová distribuce	T _E XLive 2021
Sazba	T _E X, formát LuaHB _T E _X v1.13.2
Písmo	Latin Modern
Operační systém	Xubuntu 20.04
Pracovní stroj	Lenovo ThinkPad T400
Nálada	Skvělá
Počet stran	50
Kontakt na autora	pavel@striz.cz
Podpora autora	Fio banka, 126108017 / 2010
Nezávislé pročení	Hana Hůlková, Moravský Písek Martin Stríž, Bučovice Radek Vicherek, Zlín

ISBN 978-80-88425-00-7